

మీ నీ క థ
పెళ్ళాం మాట
ఎస్. అగ్బర్

“ఏమండీ, వాడి విషయం మీకు పట్టనట్టే వుంటారే?” చాటలో బియ్యం యేరు తున్న శాంత గొంతులో విషాదం వినిపించింది. రామ్మూర్తిలో ఏ మాత్రం చలనం కన్పించలేదు. యదావిధంగా పేపర్ చదువుతూ కూర్చున్నాడు. “పాతికేళ్లు కళ్ళలో పెట్టుకు పెంచి పెద చేసిన అమ్మా నాన్నా పోయారు. నిన్నకాక మొన్న వచ్చిన పెళ్ళాం ఎక్కువయిపోయింది!” శాంత చెప్పుగొల్లిన కళ్ళు చీర కొంగుతో తుడుచుకుంది. “శాంతా!” రామ్మూర్తి మాట వినగానే శాంత ముఖంలో వెలుగు కన్పించింది. “ఎస్. టి. ఆర్తో మంచి సిన్మా తీస్తున్నాడు....” ఇంకా యేదో చెప్పజోతుండగానే శాంత నీరసంగ వక్కకు తప్పకొంది. వంట గదిలో భూకంపం వచ్చినట్లు పాత్రలన్నీ క్రింద పడ్డాయి. “మాశారు కదా, దాని పొగరు!” శాంత రామ్మూర్తికి విన్నవించుకుంది. “పాగరంటారేమిటి చెయ్యి జారింది!” లోపలినుంచి కోడలు గొంతు వినిపించింది. గేటువరకు వచ్చి విసుగా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు రామ్మూర్తి కొడుకు శేఖరం. రామ్మూర్తికి ఇవేమీ పట్టనట్లు మళ్ళీ పేపర్లో తల దాచుకున్నాడు. లోన ఆతా కోడళ్ల మధ్య యుద్ధం జరుగుతుందని రామ్మూర్తికి తెలుసు. అది కోడలు ఈ గుమ్మం తొక్కిన మరుక్షణం నుంచే ప్రారంభమయింది.

“ఏమండీ విన్నారా? ఎంతేనీ మాట లంటోందో!” శాంత ఏడుస్తూ రామ్మూర్తి దగ్గర కొచ్చింది. రామ్మూర్తి వక్కనున్న చుట్టవీక నోటో పెట్టుకొని “శాంతా! కాస్త ఆ ఆగ్నిపెట్టి ఇలా పోయింది!” అన్నాడు. శాంత ఓ అడుగు ముందుకేసి ఆగి “అంతా నా ఖర్మ మీకీ విషయాలు పట్టవు. వాడు చూస్తే విని ఊరుకుంటాడు....” అంటుండగా “ఊరుకోపోతే ఉరే నుకోమంటారా?” కోడలు అడుతగిలింది. శాంత రామ్మూర్తికి ఆగిపెట్టె అందిస్తూ “అంతా ఆ శేఖరంగాడిలో వుంది, మన బంగారం మంచిది కానవ్వదు....” అతామామల మాటలు వినిపించకుండా రేడియో సౌండ్ పెద్దగా పెట్టి కూర్చుంది కోడలు. “పెళ్ళాం మాట విన్నవాడు గాడిదతో సమానమండీ. అది ఎలా చెబితే అలా అడితే వాడికి గాడిదకీ తేడా ఏమిటి?” శాంత ఇంకా గొణుగుతూనే వుంది. “ఇంతకీ ఏం చెయ్యమంటావు?” రామ్మూర్తి విసుగా అన్నాడు. “నా మాట విని....” శాంత మాటకు అడుతగిలి “నన్ను గాడిదని కమ్మంటావు” అన్నాడు రామ్మూర్తి. “అలా అంటారేమిటండీ!” “ఇప్పుడే అన్నావు కదా పెళ్ళాం మాట విన్నవాడు గాడిదని.” రామ్మూర్తి మాటలకు శాంత ముఖం చిన్న బోయింది.

కొండంత దీపం

పి. యస్. నారాయణ

వ్యాపారోత్సాహ ప్రాణాభాదలో వారంరోజుల పని కగిలింది రామానికి. అటు యిటు తిరగాలి. బస్సులు ట్రైకు దొరకవు. ఆటో లంటే ఖర్చు యెక్కువ. అందుకే స్కూటరు తీసుకుని వెళితే చోయిగా వుంటుందనిపించి నల్లగొండ నించి ఉదయం ఎనిమిది గంటల కల్లా—ట్రైవ్ కేన్లో రెండుజకల గుడలు పెట్టు కొని బయల్దే రాడు స్కూటర్ మీద రామం. వాతావరణం చల్లగా వున్నది. అకాశానికి పట్టిన మబ్బులు మూర్ఛుణ్ణి కనబడనీయటం లేదు—ఎక్కడా అగకుండా వెళితే మూడు గంటల ప్రయాణం. ఎలాగూ రామం పెదన్నయ్య ప్రాణాభాద లోనే వున్నాడు. అక్కడ వుండవచ్చు.... వదిన యెప్పుడూ అంటూ వుంటుంది— శారదను తీసుకురాగూడదా అని.... శారద బయల్దేర్లో.... పులిలకు వరీక్షలవ్వటంతో యింట్లో వుండక తప్పలేదు.... ఇరవై నిమిషాల్లోనే నార్కెట్ పలికి వచ్చాడు రామం. అసలే చల్లటి వాతావరణం. ఆపైన రోడ్డు పక్కగా గొణురుగా పెరిగిన చింతచెట్లు. నార్కెట్ పలిలో ఆగి ఒక కప్పు చా త్రాగి రామప్పార్తి వేసుకొని ఫోర్ స్కేవర్ ముట్టించి మళ్ళా స్కూటర్ ఎక్కాడు రామం. నీటు క్రిందగా ట్రైవ్ కేన్లో ఎలాడుతుంది—వెనుక శారద కూర్చుంటుంది చెబుతుంటే—నడుం మీద చేయివేసి మరీ—యెంత బాగుండేది! ఆలోచనలు భార్య శారద చుట్టూ తిరుగు తున్నాయి. రామం స్కూటర్ ని విశాలమైన రోడ్డుమీద వేగంగా పోనిస్తున్నాడు. పైన మబ్బులు ఎవ్వరికీ అందగూడదన్నట్లుగా పరుగెడుతున్నాయి. రోడ్డువక్కన క్షిరాళ్ళ గుట్టలు.... చలచదడ చెట్ల గుణులు....

పడమటి గాలి ఈదురోముందోంది. వాన వస్తే.... గాలి మరింత ఎక్కువయితే తుపానుగా మారితే.... రామానికి వీలేదు.... తెల్లటి మబ్బులు వానకు సూచన గాకపోవచ్చు.... వీస్తున్న గాలి మబ్బుల్ను తరిమివేయవచ్చు.... ఏదైనా ఇంకా రెండు—మూడు గంటలు తనవి కావు అనుకుంటే తను ప్రాణాభాదలో వుండిపోతాడు. శారదను తీసుకురానందుకు వదిన విసుక్కుంటుంది. కొండలాంటి గుట్ట... స్కూటరు ఎక్కు మీదకు ఎక్కుతుంది.... కొండ మలుపు తిరిగితే పల్లం.... ఆపైన ఓ గ్రామంగూడా వుండాలి. అక్కడ.... బాగా ఎత్తుకు వచ్చేసింది స్కూటరు. మలుపు తిరిగింది. ఓ ఆరీసీ సూపర్ ఎక్స్ ప్రెస్ బస్సు రోడ్డు పక్కగా ఆగివున్నది. దాని పక్కన ప్రయాణికు లంతా దిగి నిల్వొని వున్నారు. యాక్సిడెంటా? .... ఈ మధ్య యాక్సి డెంట్స్ ఎక్కువవుతున్నాయి.... గేదె చచ్చిందో.... మనిషి చచ్చాడో.... డ్రైవర్ ఉద్యోగమంత ప్రమాదకరమయిన ఉద్యోగం ఈ ప్రపంచంలో మరొకటి వుండదనిపించింది.... అకడిది తప్పన్నా లేకపోయినా అతడంటే ఎవ్వరికీ జాలివుండదు.... బస్సు దగ్గరకు వచ్చి స్టో చేశాడు రామం. జనం దిగాలుబడి నిల్వొని వున్నారు. “ఏమైంది?” ఒక కుర్రవాడు నవ్వాడు.... “మా అదృష్టం. దేనికి పెట్టకముందే బ్రేకులు పెయిలయినయ్యని ఆపేశాడు డ్రయివర్ బాబా!” అన్నాడు. పక్కకు తిప్పి ముందుకు వచ్చాడు రామం. “ఎక్కాక్ మీ....” ఓ ఆడగొంతు. కాలు